

■ **Distributor:** HN Houdek
Divadelní 1, 301 21 Plzeň
Tel.: 377-223-504
prodejna@houdek.cz, www.houdek.cz

■ **Doporučená cena:** 15 805,- Kč

■ **www.deanguitars.com**

Elektrická kytara

DEAN GUITARS**VENDETTA 4.0 FLOYD SCARY CHERRY**

MODERNÍ KYTARA S PERFEKTNÍM DESIGNEM a průběžným krkem za cenu, která vám nezlomí vaz - tak se dá stručně charakterizovat model Vendetta 4.0 Floyd značky Dean Guitars.

Tato firma dlouhá léta žila tak trochu na okraji zájmu širší kytarové masy. Dokud si ovšem jednu nepořídil mladík jménem Dimebag a neudělal se svou kapelou jménem Pantera pořádnou vlnu ve stojatých vodách tehdejší metalové scény. Možná právě proto si tuto značku mnoho lidí spojuje s nástroji krkolomných a stylově vyhraněných tvarů. Výrobce však má v rukávu i pár dalších triků, jak ostatně potvrzuje i námi dnes testovaný nástroj.

Model Vendetta 4.0 Floyd představuje kytaru moderního ražení ve tvaru stratocaster, či chcete-li super strata s dvouzvrtným tremolem a dvouoktávovým krkem. Zaujme už na první pohled: má elegantní tělo s klenutou vrchní deskou z žíhaného javoru v transparentní tmavě červené barvě, pod níž kresba dřeva krásně vyniká. Krk je zdobený originálními oválnými perleťovými značkami připomínajícími hadí oko a zakončuje jej zajímavě tvarovaná hlava s rozečkanými rohy, mezi nimiž se klene typický okřídlený nápis Dean. Pohled zezadu i jen trochu znalému oku okamžitě napoví, že se kytara pyšní ještě jednou milou vlastností, a totiž: průběžným krkem.

■ CO JE ZAČ?

Na úvod nejprve něco málo „suchých“ dat. Základ nástroje tvoří kombinace dřev oblíbená u moderních modelů. Tělo je z mahagonu, přičemž jeho prostřední část tvoří zmíněný javorový průběžný krk. Samotný krk je tvořen pěti kusy; z čeho jsou ovšem dvě tenké mezivrstvy mezi třemi kusy javoru se mi vypátat nepodařilo (že by ořech?). Hmatník je vyroben z palisandru.

Klenutou horní stranu těla tvoří svršek z žíhaného javoru. Mám podezření, že nejde o desku, ale pouze o dýhu, jak už to u kytar této třídy obvykle bývá (boční kresbu tvoří v celé její tloušťce mahagon, takže těžko říci). Každopádně to vypadá dobře, a navíc je javorová vrstva použita i zespodu těla, což budí dojem luxusu. Tělo je na okraji tlusté zhruba 39 mm, uprostřed v klenutí odhadem kolem 4,5 cm.

Krvavou barvu protkanou černým žíháním, neboli Scary Cherry (strašidelná červená), jsem si po pravdě řečeno vybral já, protože pro ni mám tak trochu slabost, nicméně model Vendetta 4.0 lze vidět třeba i v transparentní černé, modré či hnědé, nebo i v klasické bílé. Tmavě červený transparentní lak je použitý také zezadu na těle i na krku nástroje. Pouze po okraji na boční straně těla odkryvá bezbarvý proužek laku přirozenou barvu dřeva a tvoří pomyslný lem. Zajímavě tvarovaná sklopená hlava je na přední straně leskle černá s bílým logem mezi dvěma mírně nesymetrickými čertovsky rozečkanými rohy. Od hlavy pak pokračuje černé lakované lemování po stranách hmatníku, který je vyzdoben originálními perleťovými značkami s označením Evil Eye.

Kytara má „fenderovskou“ menzuru 25,5 palce a krk s profilem ve tvaru D. Je štíhlý, ale zároveň příjemně zakulacený (tloušťka je cca 18 mm na prvním pražci, 22 mm na 12. pražci). Hmatník patří k těm užším (klasických 42 mm na nultém pražci) a obsahuje 24 pražců typu jumbo, které jsou zapracovány

a začištěny dobře a důkladně. I když možná až moc důkladně; po okrajích hmatníku jsou u tohoto kusu kolem některých pražců totiž vidět jakoby drážky či drobné nerovnosti po pilníku. Vidět jsou ale jen při pohledu hodně zblízka a z herního hlediska ničemu nevadí. Plastová krytka chrání přístup k výztuze krku „sedí“ u nultého pražce. Kytara je osazena originál tremolem Floyd Rose, takže nultý pražec tvoří zámky, a masivními ladicími mechanikami značky Grover, rozmístěnými na hlavě ve dvou řadách. Veškeré kovové části jsou tmavě či našedle chromované (cosmo black).

Základ elektrické části tvoří dvojice humbuckerů z dílen samotného výrobce, které nesou označení Dean DMT Time Capsule a jsou montované do černých plastových rámečků. Na tradičním místě pod tremolem pak najdete třípolohový přepínač a potenciometry hlasitosti a tónové clony.

Autor recenze:
Ronald Hackermann

Knoflíky, pro něž jsou v klenutí těla vyfrézovány mírně prohlubně, jsou z kovu – ve stejné barvě, jako zbytek kovových součástí. Na zadní straně hlavy Dean informací na štítku přiznává, že nástroj této tradiční americké značky byl (dnes už málem stejně tak tradičně) vyroben v Koreji. Nicméně zpracování je kromě výše uvedené výtky (u níž to vypadá spíše na záležitost kusu, nežli série a modelu) dobré a za příslušný peníz se jedná o kytaru na úrovni, která nadchne jak svým designem, tak třeba i konstrukcí s průběžným krkem.

■ VENDETTA V RUCE

Kytaru stačí chytit do ruky a jste doma. Už první dojmy jsou skvělé a po herní stránce si nástroj teprve nemůžu vynachválit. Krk opravdu výborně padne do ruky, hrát na něj je skutečně radost. Profil krku je krásně vyvážený – pohodlný, ale plný, jeden z nejpříjemnějších, na jaké jsem v poslední době hrál.

Velikost pračků bych označil za střední. Hru to sice nijak neusnadňuje, jako to (zdánlivě) dělají ještě masivnější jumbo pračce, ale neměl jsem problém, ani když jsem se snažil „vyždímat“ z kytary nějaká ta legáta nebo tappingy. Musíte jen všechno pořádně zahrát, a to je vlastně pozitivní.

Průběžný krk, což je mimochodem obvykle konstrukce používaná jen u mnohem dražších kytar, z hlediska hratelnosti poskytuje především výborný komfort v nejvyšších polohách. Jelikož zde odpadá potřeba uchycení krku k tělu, která ovlivňuje přístupnost k polohám na 21. až 24. pračci, nic nebrání dostat se i do těchto míst hmatníku při plném pohodlí. Můžete tak v těchto polohách bez omezení pracovat s tónem levačkou (což má na jeho kvalitu nezanedbatelný vliv), nemusíte při hře myslet na to, že při přechodu do nich musíte správně „vykřivit“ ruku, a vyhnete se krkolomným hmatům, špatným dohmatům či přehmatům. Krk je se vším všudy rozhodně velkou devizou tohoto nástroje.

Jako celek kytara perfektně sedí na těle a je dokonale vyvážená. Také pro pravačku je hra velmi komfortní. Neraď přeháním, ale z hlediska hratelnosti a pohodlí při hře jde o naprosto skvělý nástroj. A přitom nemám pocit, že by byl někde zbytečně tenký či jinak ošizený, je prostě „jen“ dobře navržený.

Ladící mechaniky se jeví jako spolehlivé a ani tremolo se nijak extra nerozlaďovalo. Během těch pár týdnů používání jsem kytaru jen párkrát nejmenno doladil. Co se týká Floyd Rose, nemá asi cenu omílat ohranou písničku o tom, jaké má výhody nebo nevýhody. Je jen otázkou vkusu, zvyku a osobních preferencí, co si kdo vybere. Kdo floydy nemá rád a kytara jej zaujme, může si koupit jinou variantu Vendetty 4.0 s pevnou kobylkou – a je to. Bavme se raději o kvalitě osazeného tremola.

Tremolo hrdě nese originální logo a budí dojem kvality. Bylo dobře nastavené a maximálně stabilní. Při hře kladla struna trsátku odpor a „neuhýbala“, stabilita tónu byla velmi dobrá. Samozřejmě fyzikální zákony platí i zde, takže se nesmíte moc opírat o kovový blok dlaní nebo se divit, že se mírně nadzvedává při vytahování strun. Příjemná byla citlivá reakce tremola na pohyb pákou, dobře se s ní pracuje. Páka je vybavena převlečnou maticí, s níž si ji můžete přitáhnout tak, aby se páka volně otáčela, nebo naopak až nadoraz, aby po otočení vždy držela v jedné poloze.

Mám jedinou výtku: páka se mírně viklá. Nevím, zda je to tím, že jde o originál korejské výroby (nic tomu při vnějším pohledu nenasvědčuje, ale v této cenové kategorii by mě to neprekvapilo), nebo zase jen záležitost kusu, ale děje se to i při dotažení matice na maximum. Pravda je, že po většinu času to ničemu výrazně nevadí, občas to ale poněkud komplikuje jemnější melodickou a „rytmickou“ práci s pákou. Dá se s tím žít, pokud se vám podaří oprostit od zbytečné křečovitosti a manipulujete s ní lehce a s citem. Mimochodem, občas to osobně řeším tak, že páku před zasunutím do tremola omotám kouskem tenkého hadříku – páka se pak sice nemůže volně otáčet, ale je to mnohem lepší.

■ TÓNY KREVNÍ MSTY

Sustain. To je asi první slovo, které přijde na mysl, když mám začít mluvit o zvuku. Konstrukce nástroje s průběžným krkem spolu s použitým materiálem do značné míry určují, že už při hře na sucho kytara pěkně hlasitě zvoní a rezonuje, tóny jsou pěkně dlouhé a plné. Nebrání tomu ani přítomnost tremola, které mnozí odsuzují právě kvůli negativnímu vlivu na sustain (málokdo z odpůrců si připustí, že právě v tomto se tremola kvalitativně dosti liší). Nenašel jsem ani žádnou polohu, kde by byla kytara „mrtvá“. Aby nedošlo k omylu: není to jen věc sólové hry s vysokým zkreslením, jak si leckdo myslí. Snad mnohem více je vliv průběžného krku cítit při hraní s čistým zvukem, a to jak při melodických vyhrávkách, tak i při akordickém hraní a rozkladech, kdy se tóny krásně prolínají. Zvuk dřeva je celkově hodně konkrétní a nabroušený, jak se ostatně dá očekávat od kombinace javoru a mahagonu. Je tady patrný klasický twang, který je pro mahagonové kytary typický. Ve zvuku, ať už akustickém nebo elektrickém, je dost slyšet i javor, který tvoří průběžný krk, a tedy i prostřední část těla kytary, i svrchní (a spodní) vrstvu těla. Ten ve zvuku mahagonového těla zdůrazňuje konkrétnost, kytara je jasnější, výraznější ve středech a má celkově docela ostrý zvuk, ne tak temný, jako mají těla čistě z mahagonu. I ten je tam ale samozřejmě dobře patrný.

Některá nastavení korekcí aparátu bohatší na středy a výšky (potažmo presence) tak zní docela ostře a je potřeba zvuk trochu doladit. Na druhé straně ale přítomnost středů a konkrétnější zvuk zaručují, že kytara nebude chybět v mixu.

Snímače jsou poměrně slušné. Mají středně silný signál a v celém spektru vyrovnaný a příjemný zvuk, dostatečně bohatý na harmonické i na solidní atak a poskytují základ pro dobrý čistý, středně i vysoce zkreslený zvuk. Charakterem vyhoví nejlépe asi těm hráčům, kteří se pohybují ve vodách různých metalových odnoží nebo hard rocku ve stylu 80. let. S přimhouřením oka se jako vždy dá najít poloha pro jakýkoliv styl, ale třeba v hard rocku 70. let nebo v blues kytara podle mě spíše „pohoří“. Mám-li být zcela upřímný a subjektivní, pak nemohu říci, že by mě tyto humbuckery zvlášť nadchly. Oproti opravdu kvalitním prvotřídním snímačům mi tu chybí určitá přirozená dravost, plnější zvuk a skutečně osobitý charakter. Cenové kategorii kytary však plně odpovídají. Nicméně i s nimi dostanete za své peníze velmi dobrou protihodnotu. A díky neck-thru konstrukci a pěknému designu bude Vendetta 4.0 do budoucna (pokud z těchto snímačů dřív náhodou „nevyroste“), vhodným adeptem na upgrade. Humbuckery pak můžete vyměnit za nějaké lepší snímače a vyzkoušet, co v kytáře opravdu je. Vzhledem k vlivu javorového dřeva bych pouze doporučil nějaký model s kulatějším zvukem, který příliš nezdůrazňuje středy a presence.

■ ZÁVĚR

Za tu dobu, během které Vendetta okupovala prostor v mém skrovném obydlí, se samozřejmě objevilo pár výše zmíněných much, ale žádná z nich se mi nezdála natolik podstatná, aby mohla ohrozit moji volbu, tedy kdybych se rozhodoval, zda tuto kytaru koupit. Naopak si myslím, že při ceně, za kterou se nástroj dá pořídit, je tu dost dobrých důvodů, proč jej doporučit vaší pozornosti.

